

Sesiunea 4: Tronul Tatălui și Preamărirea lui Isus**I. LA CURTEA CEREASCĂ A TATĂLUI: FRUMUSEȚEA LUI DUMNEZEU (APOC. 4)**

- A. Apocalipsa 4 ne oferă ce mai măreață descoperire a frumuseții lui Dumnezeu, din Scriptură. Ceea ce a Dumnezeu a așezat în jurul său exprimă creației frumusețea Lui. După ce este descoperită frumusețea Tatălui (Apoc. 4), iasă la lumină planul Său cu privire la Isus (Apoc. 5).
- B. Apoc. 4.2-7 subliniază 4 categorii ale frumuseții lui Dumnezeu, fiecare având trei teme specifice (12 în total)
1. Frumusețea persoanei lui Dumnezeu: cum arată, simte și acționează Dumnezeu (Apoc. 4.3)
 2. Frumusețea Partenerilor lui Dumnezeu: Biserica întronată, înveșmântată și încoronată (Apoc. 4.4)
 3. Frumusețea Puterii lui Dumnezeu: manifestări ale puterii lui Dumnezeu în fulger, tunet, voci (Apoc. 4.5a)
 4. Frumusețea Prezenței lui Dumnezeu (foc): în sfeșnice, serafimi și mare (Apoc. 4:5b-7; 15:2)

Cel ce ședea pe el, avea înfățișarea unei pietre de iaspis și de sardiu; și scaunul de domnie era înconjurat cu un curcubeu ca o piatră de smaragd la vedere. Împrejurul scaunului de domnie stăteau douăzeci și patru de scaune de domnie; și pe aceste scaune de domnie stăteau douăzeci și patru de bătrâni, îmbrăcați în haine albe; și pe capete aveau cununi de aur. Din scaunul de domnie ieșeau fulgere, glasuri și tunete. Înaintea scaunului de domnie ardeau șapte lămpi de foc, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu. În fața scaunului de domnie, mai este un fel de mare de sticlă, asemenea cu cristalul. În mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie stau patru făpturi vii, pline cu ochi pe dinainte și pe dinapoi. (Apoc. 4.3-6)

- C. Apoc. 4:8-10, liderii guvernamentali ai slavei cerului îl laudă, în desfătare, pe Dumnezeu. Imnul lor fundamental înalță sfințenia lui Dumnezeu (Notă: în Apocalipsa găsim 14 imnuri).

Fiecare din aceste patru făpturi vii avea cîte șase aripi, și erau pline cu ochi de jur împrejur și pe dinlăuntru. Zi și noapte, ziceau fără încetare: „Sfînt, Sfînt, Sfînt, este Domnul Dumnezeu, Cel Atotputernic, care era, care este, care vine!” Cînd aceste făpturi vii aduceau slavă, cînte și mulțămiri Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și care este viu în vecii vecilor, cei douăzeci și patru de bătrîni cădeau înaintea Celui ce ședea pe scaunul de domnie, și se închinau Celui ce este viu în vecii vecilor, își aruncau cununile înaintea scaunului de domnie, și ziceau: „Vrednic ești Doamne și Dumnezeul nostru, să primești slava, cîntea și puterea, căci Tu ai făcut toate lucrurile, și prin voia Ta stau în ființă și au fost făcute!” (Apoc. 4.8-11)

- D. A fi sfânt înseamnă „a fi pe deplin despărțit de”. Dumnezeu este „despărțit” de orice este păcătos, fiind astfel pur. De asemenea, Dumnezeu este separat de orice este creat, fiind astfel transcendent sau infinit superior față de orice există. Sfințenia lui Dumnezeu indică frumusețea Sa transcendentă.

II. O SCENĂ GRANDIOASĂ: ISUS ESTE ÎNĂLȚAT VA ÎMPĂRAT PESTE TOATE POPOARELE (APOC. 5)

- A. Apocalipsa 5 ne descoperă planul Tatălui de a-L înălța pe Isus ca împărat omenesc, peste întregul pământ. Una dintre temele principale ale Apocalipsei este faptul că Isus vine ca împărat pentru a cuceri popoarele (Apoc. 1.7)

Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” (Apoc. 19.16)

Cere-Mi, și-Ți voi da neamurile de moștenire, și marginile pământului în stăpânire! (Mileniu) (Ps. 2.8)

- B. Isus este pe deplin Dumnezeu și pe deplin om. Acest aspect este o taină mare.
mare este taina evlaviei... „Celce a fost arătat în trup...” (1 Tim. 3.16)

- C. Tatăl a promis să-L înălțe pe Isus datorită credințioșiei Sale ca om.

La înfățișare a fost găsit ca un om, S'a smerit și S'a făcut ascultător pînă la moarte, și încă moarte de cruce. Deaceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și I-a dat Numele, care este mai pe sus de orice nume; pentruca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de supt pământ (Fil. 2.8-10)

- D. Dumnezeu a oferit lui Adam stăpânirea (autoritatea) peste pământ, ca reprezentant al rasei umane, în administrare veșnică. Schimbarea deciziei ar o nedreptate, reprezentând incapacitatea de a-Și ține cuvântul.

Dumnezeu i-a binecuvîntat, și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul, și supuneți-l; și stăpîniți peste peștii mării, peste păsările cerului, și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” (Gen. 1.28)

Cerurile sînt ale Domnului, dar pământul l-a dat fiilor oamenilor. (Ps. 115.16)

- E. Păcătuiind, Adam a oferit autoritatea sa lui Satan (Gen. 3; Lc. 4:6). Isus a venit pentru a recâștiga stăpânirea dată oamenilor. Isus, ca ultimul Adam, a câștigat dreptul de stăpânire asupra pământului.

Diavolul L-a suît pe un munte înalt, i-a arătat într'o clipă, toate împărățiile pământului, și I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpînirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată, și o dau oricui voiesc. (Lc. 4.5)

a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, (2 Cor. 4.4)

III. ISUS IA CARTEA DIN MÂNA TATĂLUI (APOC. 5)

- A. Fiind împuternicit, Isus ia cartea (sulul) din mâna Tatălui (v. 7). Această carte reprezintă *titlul de proprietate* al pământului și *planul de acțiune* (Apoc. 6-9) necesare pregătirii Bisericii ca Mireasă matură, în parteneriat cu Isus pentru a strânge Secerișul și a judeca imperiul mondial al Anticristului, ca și parte esențială în planul său de a curăța pământul de rău.

Apoi am văzut în mîna dreaptă a Celuice ședea pe scaunul de domnie o carte, scrisă pe dinlăuntru și pe dinafară, pecetluită cu șapte peceți. Și am văzut un înger puternic, care

striga cu glas tare: „Cine este vrednic să deschidă cartea și să-i rupă pecețile?” Și nu se găsea nimeni nici în cer, nici pe pământ, nici supt pământ, care să poată deschide cartea, nici să se uite în ea. Și am plîns mult, pentru că nimeni nu fusese găsit vrednic să deschidă cartea și să se uite în ea. Și unul din bătrîni mi-a zis: „Nu plînge: Iată că Leul din seminția lui Iuda, Rădăcina lui David, a biruit ca să deschidă cartea, și cele șapte peceți ale ei. Și la mijloc, între scaunul de domnie și cele patru făpturi vii, și între bătrîni, am văzut stînd în picioare un Miel. Părea jungheat, și avea șapte coarne și șapte ochi, cari sînt cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu, trimese în tot pămîntul. El a venit, și a luat cartea din mîna dreaptă a Celuice ședea pe scaunul de domnie. (Apoc. 5.1-7)

- B. Tatăl oferă titlul de proprietate al pământului, lui Isus ca împărat omenesc. El este singurul om cu abilitatea de a governa întregul pământ și să-i conducă liderii (v.2). El este singurul găsit vrednic (care merita și care este capabil) să ia cartea de la Tatăl. Luând cartea (v.7), Isus acceptă responsabilitatea de a curăța și conduce întregul pământ.
- C. „A rupe pecețile” înseamnă a declanșa judecățile Cărții Apocalipsa (Apoc. 6-19) pentru a curăța planeta de rău și pentru a restructura guvernarea pământului (Apoc. 20.4-6).
- D. Isus este singurul om cu înțelepciune, iubire, smerenie și putere pentru a rupe pecețile (declanșarea judecăților), instaurând neprihănirea și iubirea pe întregul pământ.
- E. Isus are maiestatea și neînfricarea unui leu, precum și blîndețea și smerenia unui miel.

IV. ISUS ESTE VREDNIC: NE ÎNCREDEM ÎN CONDUCEREA SA (APOC. 5)

- A. A fi vrednic înseamnă a merita și a fi capabil să rupă pecețile cărții să domnească peste pământ. Cele patru ființe (angelice) vii și cei 24 de bătrîni (umani) sunt în acord cu „mărețea cântare de iubire” care vorbește despre vrednicia lui Isus și sunt în acord cu decretul Tatălui de a oferi lui Isus conducerea pământului.

Cînd a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrîni s'au aruncat la pământ înaintea Mielului, avînd fiecare cîte o alăută și potire de aur, pline cu tămîie, cari sînt rugăciunile sfinților. Și cîntau o cîntare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să ieși cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost jungheat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sîngele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din ei o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și ei vor împărăți pe pămînt!” (Apoc. 5.8-10)

- B. *Isus este vrednic*: trei aplicații
 - 1. *Isus are valoare*: diavolul caută să ne determine să ne plîngem de milă spunându-ne că a fi de partea lui Dumnezeu reprezintă o afacere păguboasă și că nu merită să mai continuăm astfel. Diavolul spune: „Renunță pentru că e prea greu!” Răspunsul lui Pavel înaintea meritelor lui Isus a fost să-i ofere toată dragostea sa, într-un mod extravagant.

Ba încă, și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să cîștig pe Hristos (Fil. 3.8)

2. **Isus este capabil:** să alunge răul de pe pământ și să reorganizeze guvernământul său.
3. **Isus merită:** Tatăl va oferi lui Isus conducerea peste pământ, după cum i-a oferit-o și lui Adam. Isus S-a dovedit vrednic datorită fiecărei alegeri pe care El a făcut-o, în dragoste și neprihănire.

Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s'a făcut sărac pentru voi, pentruca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți. (2 Cor. 8-9)

C. **Isus cel înjunghiat:** a fost nevoie ca El să devină uman și trăiască în ascultare și dependență de Duhul.

1. A fost nevoie ca Isus să se facă **om pentru veșnicie** pentru a fi adecvat ca și jertfă pentru oameni.
2. Isus a trăit în **iubire, smerenie și neprihănire perfectă:** pentru a purta asupra lui mânia lui Dumnezeu.
3. Isus a trăit **dependent de ungera Duhului:** încă de la întrupare, Isus nu a fost nici măcar o clipă mai puțin decât Dumnezeu. Timp de 33 de ani, El a trăit pe pământ în dependență de Duhul, fiind om. De fiecare dată, L-a așteptat pe Tatăl, în ascultare și rugăciune, să toarne Duhul Său.

Duhul Domnului Se va odihni peste El, duh de înțelepciune și de pricepere, duh de sfat și de tărie, duh de cunoștință și de frică de Domnul. Plăcerea lui va fi frica de Domnul; nu va judeca după înfățișare, nici nu va hotărî după cele auzite (Isa. 11.2-3)

D. **Smerenia lui Isus:** trece dincolo de înțelegerea noastră cu privire la umanitatea, ungera și mijlocirea Lui.

E. Tatăl îi dă lui Isus o măsură fără precedent de favor, peste 7 sfere ale conducerii **am auzit glasul multor îngeri. Numărul lor era de zece mii de ori zece mii și mii de mii. Ei ziceau cu glas tare: „Vrednic este Mielul, care a fost jungheat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!” (Apoc. 5.11-12)**

1. **Putere** (politică) – Isus va primi conducerea guvernamentală peste toate popoarele
2. **Bogăția** (financiară) – toți banii de pe pământ vor fi sub conducerea lui Isus.
3. **Înțelepciunea** (intelectuală) – Isus va înlocui orice guvernare diabolică de pe pământ cu lideri noi și legi noi, alături de restaurarea fiecărei sfere a vieții (politică, economică, familie, educație, agricultură, media, tehnologie, mediu, instituții sociale etc.).
4. **Tărie** (emoțională) – Isus va avea tărie în omul său lăuntric (Efeseni 3.16) astfel încât să continue fără preget, în timp ce restaurează popoarele și luptă împotriva opoziției.

5. **Slavă** (spirituală) – toți se vor lăuda în Isus, cu desfătare și încredere. Pavel se laudă în Cristos Isus (Fil. 3.3). Copiii se laudă în tatăl lor (Prov. 17.6), tinerii se laudă cu tăria lor (Prov. 20.29) și noi de lăudăm în numele lui Dumnezeu (Ps. 105:3; 43:4).
6. **Cinste** (relațional) – Isus va fi respectat și ascultat de toate popoarele.
7. **Binecuvântarea** (socială) – în Cornilescu **lauda** – toți vor coopera în conducerea Lui, acest proces având ca rezultat cea mai puternică forță de muncă din istorie. Popoarele vor binecuvânta toate planurile și politica Sa. Cu alte cuvinte, ele vor fi în acord și vor coopera cu El, lăsând în urmă propriile lor resurse.

V. TOATE POPOARELE VOR VEDEA FRUMUSEȚE LUI ISUS ÎN MILENIU

„Ochii tăi vor vedea pe Împărat în strălucirea Lui (Isa. 33.17)

În vremea aceea odrasla Domnului va fi plină de măreție și slavă, și rodul țării va fi plin de strălucire și frumuseță (Isa.4.2)

VI. LA CAPĂTUL MILENIULUI, ISUS VA DA TATĂLUI POPOARELE

- A. Promisiunea Tatălui pentru Isus: să-L înalțe mai presus de orice lucru.

El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentruca în toate lucrurile să aibă înfrîntarea. (Col. 1.18)

- B. Isus a câștigat dreptul de a conduce pământul, însă îl oferă Tatălui. Isus se desfătează în smerenie.

În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicित orice domnie, orice stăpînire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărățească pînă va pune pe toți vrăjmașii supt picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicित, va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, „a pus totul supt picioarele Lui”. Dar cînd zice că totul I-a fost supus, se înțelege că afară de Cel ce I-a supus totul. Și cînd toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce I-a supus toate lucrurile, pentruca Dumnezeu să fie totul în toți. (1 Cor. 12.24-28)